

Dva berača.

Narodna pravljica. Zapisal *Vakaj*.

Berač gre po poti ter vidi sedeti kruljavega svojega sovrstnika, ki ga prosi za milodar. Berač, ki si je naprosil precej moke, kruha in mesa, mu rad prepusti nekoliko svojih daril. Ko se je obdarovanec okrepčal, se lepo zahvali in ponudi dobrotniku dvojje reči, ki mu bosta dobro služili, ponudi mu namreč vrečo, ki smukne vanjo takoj vsak, od katerega si to želi, in možnjo, ki bo vedno polna.

Poslovita se. Dozdevni berač je bil sam Bog.

Proti noči pride pravi berač v vas in prosi pri prvi hiši prenočišča. Rekó mu, da ga ne morejo prenočiti. Prosjak reče: „No, ako nimate prostora, pa grem v bližnji grad, morda me tamkaj prenočé.“

„Tega ne storite, v oni zapuščeni grad ne pojdite! Tamkaj jih je že mnogo prenočilo, a nihče se ni več vrnil“, mu svetujejo.

„Nič ne de, pojdem v božjem imenu“, odgovori in odide.

V gradu na mizi je brlela lučca, in zraven je stalo nekaj okusnih jedil in pijače, česar se berač ne dotakne, nego napravi z blagoslovljenim molkom krog („ris“) okolo mize, za katero ponosno sede. Prišla je ura enajst. Odpro se vrata, v hišo stopi velikan. Bil je enak hudobcu. Jezno pogleda berača, iz ust mu švigajo iskre ter zagromi nadenj: „Predrznež, kako si upaš sem? Smrt je tvoja, a potlej se že najdeva — doli, kjer ne bo — mraza!“

„Kaj, na toplo bi me rad spraval? Pokazal ti bom predrzneža!“ Takoj seže berač po vreči in zagrozi: „Sem noter!“ Kakor bi trenil, je bil velikan v vreči, ki jo berač trdno zaveže in nese h kovaču. Tamkaj neusmiljeno udrihajo po vreči, da je hudobec v nji strašno tulil. Ko so se naveličali, so vrečo odvezali in hudobca izpustili.

Za slovo je dejal: „Zvečer pride še večji orjak, zatorej — gorje ti!“

Tudi z drugim in s tretjim hudobcem je enako napravil berač. Naposled ni bilo več nobenega hudobca. Berač se je polastil v zapuščenem gradu brez skrbi nakopičenega bogastva, ki si ga je nagrabil prejšnji graščak.

Obogateli berač je delil dobrote ubožnim ljudem. Nikoli mu ni pošlo bogastvo, saj je imel vedno — polno možnjo.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrť leta 1 K 25 h.

Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik: **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7.

Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl** v Idriji.

Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“.
Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

